

هزی المحیوی

هدیه رهبر

وقتی بال و پر «کبوتران» را می‌گشائی، خانه را ترک نخواهند کرد.
چرا باید با دادن «فرصت پرواز»، به کوچ پرندگان بیندیشیم.
«دام» و «دانه» دشمن، برای پرستوهای عاشق بی‌تردید بی‌اثرند.
«خانه» را باید غبارزدایی نمود، و با گلاب اعتقاد به ارزشها و عشق به میهن
عزیزمان شستشو داد، این خانه در آستانهٔ قرن بیست و یکم همچنان باید خانهٔ امید
میلیونها مسلمان باشد که با مژه چشم اعتقاد، مسیر رسیدن به چیزی را که از آن باز
نگهداشته بودند بدست آورده‌اند.

«استقلال سیاسی» ما در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ رقم زده شد و بهای آنرا در طول
بیست سال با خون و پوست و جانمان پرداخته‌ایم چرا «درماندگی» را با مساعدت
رذیلانه دشمن دگر بار در این خانه ساکن سازیم، مگر «هوسباز» بودیم که جان
بهترین عزیزانمان را برای رهایی از اسارت دشمن قسم خورده‌مان بدهیم و بعد با
پای خویش به سوی «دامگستر» بیرحمی برویم که هیچ حد و مرزی برای سلطه
قایل نیست.

ما «هستیم» و در این «بود» هر که را به حریم «بودنمان» حمله ور شود با مقابله به مثل به عقب خواهیم راند و هر کس را که بی نقاب و براساس باور به باوری که در بهمن ۵۷ به آن رسیده ایم با ما دست دوستی واقعی دهد، پذیرائیم بدون اینکه هشیاری خود را نسبت به آنچه در طول سالهای دور بر سرمان رفته است لحظه ای بفراموشی سپاریم.

فرزندان هوشمند و پرتلاش و خدا باورمان را به اقیانوس دانش جهانی می افکنیم تا این غواصان «مروارید»، با هوشمندی به جای اینکه طعمه نهنگهای خوش صورت شوند، برایمان «مروارید غلطان» آخرین دستاوردهای علمی را به ارمغان آورند. و تردیدی در این امر نخواهیم داشت که با شهامت انتخاب مسیر بدینگونه، ضایعاتی را هم در پی خواهیم داشت که در انتخاب مان به گونه ای دیگر، هیچ اطمینانی به ضایعات کمتر نیست در حالیکه بوضوح از دست دادن «مرواریدهایمان» را در شیوه ای دیگر تجربه کرده ایم.

«هدیه» رهبر عزیزمان به برندگان مدالهای المپیادهای علمی جهانی، هدیه ای ارزشمند بود که در سال ۱۳۷۷، غزالهای دانش ما را در فضائی رها نمود که بتوانند در مرغزار دانش جهانی رها از «بند»ی که پیشرفت آنها را سخت می نمود حضور یابند. هر چند «تنگ نظری» یا «بیدقتی» در دستورالعمل اجرایی، این هدیه را از خاصیت اولیه اش خارج نموده بود ولی با پیگیری خود عزیزانمان این دیوار زاید حذف گردید. معافیت از خدمت نظام وظیفه برای برندگان مدالهای طلا، نقره و برنز یک امتیاز اضافی هم دارد که عزیزانمان در آوردگاههای نهایی وسواس و دقت بیشتری بخرج داده تا تیم را از بالاترین مجموع امتیاز - که در رده بندی جهانی بسیار مؤثر است - بهره مند سازند. در چند مورد همین کم توجهی افراد تیم در تعیین رده پایین تر برای ما بسیار مؤثر بوده است و اساتید همراه از اینکه «هوشمندی» بالا، همراه با «کم دقتی» نتیجه مطلوب را ببار نیاورده، گله داشتند.

مدیر مسئول